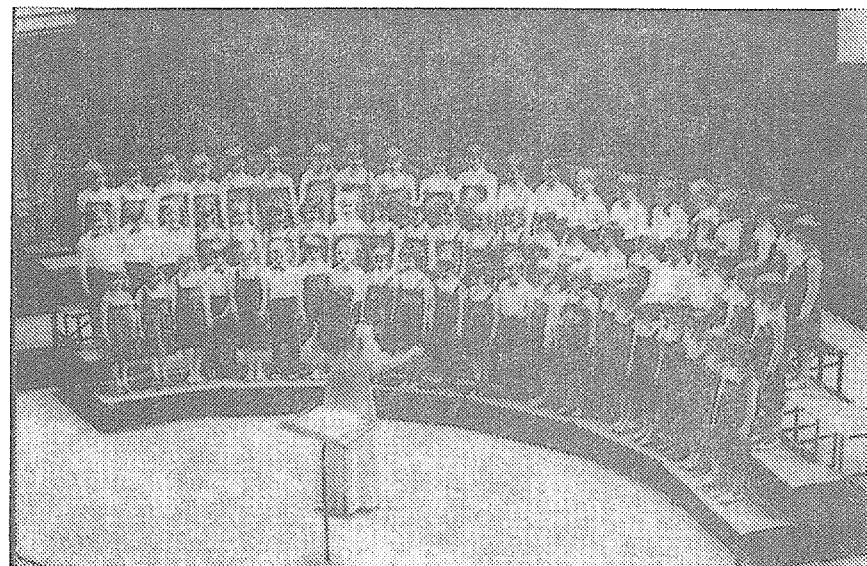

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Berunky Hranického dětského pěveckého sboru se svou sbormistryní H. Koukalovou na koncertě v Olomouci. Foto M. Hořínek.

ROČNÍK XXV.

KVĚTEN 1984

PROGRAM MÁJOVÝCH OSLAV

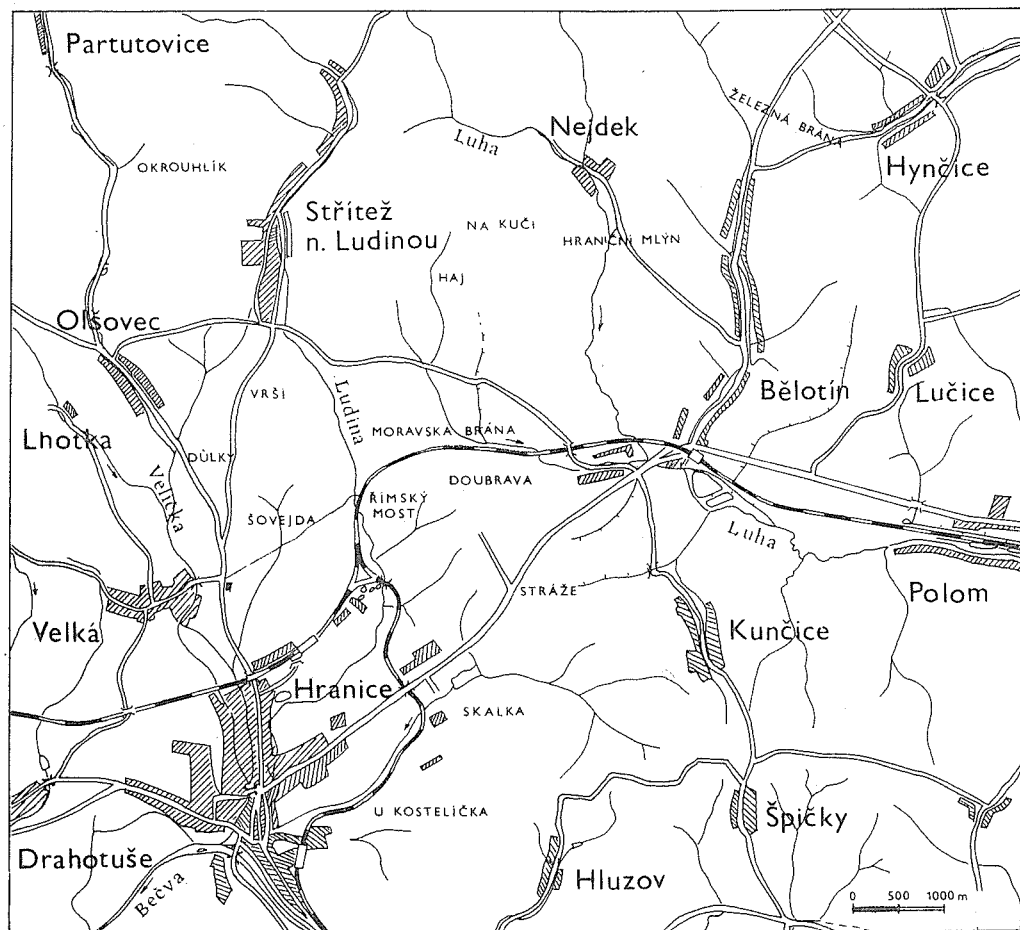
1. května 9.00 hodin	SVÁTEK PRÁCE Manifestace pracujících na náměstí K. Gottwalda.
10.00 hodin nám. K. G.	Koncert dechových hudeb JKP a CVH k. p. ku příležitosti Svátku práce.
5. května 13.00 hodin	Slavnostní přísaha vojenské posádky na náměstí K. Gottwalda
8. května 16.00 hodin	Pokládání věnců k Památníku družby na počest 39. výročí osvobození Sovětskou armádou.
20.00 hodin	Lampiónový průvod městem, zakončený promítáním filmů pro děti v Letním kině.

Vzpomínka na květen roku 1945

Od jižních břehů Oderských vrchů se rozvírá nádherný rozhled v Moravskou bránu a pozadí s koloritem lesnatých kopců. Průchodní význam této krajiny vystupoval již odedávna. Dopravní tepny, železnice, dálnice navazující na starou císařskou silnici, měly už za dávných dob předchůdce v jantarové cestě. Strategický význam oblasti nepozbyl své závažnosti ani během věků, jak konečně dosvědčila závěrečná fáze druhé světové války.

Velmi dobře pochopily její situaci odbojové skupiny, partyzáni a parašutisté. Pohotově využívali k zpravodajské činnosti výhodného terénu předhůří Nížkého

Kreslil ing. Josef Mikulík

Jeseníku — lesnatých úbočí, návrší, skalisek Oderských kopců. Jejich informace o situaci v týlu nepřítele, přesunutí nepřátelských jednotek, dopravě válečného materiálu, rozmístění vojenských objektů apod., umožňovaly úspěšné provádění bojových operací včetně rozsáhlých obchvatných manévřů při maximálním šetření civilního obyvatelstva a jeho majetku. Partyzánské hnutí tak napomáhalo ku zmaření plánů německého velení na další prodloužení války, které by dalo nacistům možnost dokončit výrobu nových tajných zbraní, případně uskutečnit rozklad protifašistické koalice, a tímto zvratit vývoj válečných událostí s nedozírnými následky pro slovanské i jiné národy. Němci si dobře uvědomovali značný dopad činnosti odbojových skupin, a proto je krutě pronásledovali.

Jednou z nich byla speciální zpravodajská paraskupina „Petrov“ vysazená z letadla 20. září 1944 nad vesnicí Kletnou, severozápadně od Suchdolu n. Odrou. Před tím působila na Slovensku a s postupující frontou znovu vysazována do týlu nepřítele. Tyto seskoky byly značně riskantní, nezřídká končily zajetím a popravou celého výsadku. Proto každému seskoku předcházelo loučení — jakoby se viděli již naposled... Paraskupinu tvořili kpt. Petrov — velitel, Valja — radička, Ríša — spojka, Láďa a Rosa (krycí jména). Zprvu působili v prostoru kolem Oder, tedy v nepřátelském prostředí. O likvidaci skupiny usiloval zde zvláště fanatický nacist, hajný Fadl z Dobešova, zuřivý pronásledovatel uprchlíků ze zateckého tábora v Odrách. Po osvobození nešel spravedlivému trestu. Z bezpečnostních důvodů bylo zastaveno zásobování parašutistů vrtulníky. V kritické situaci měla velký význam pomoc poskytovaná paraskupině některými střítežskými občany. Zásobovali je potravinami, šatstvem a prádlem, které jim i se získanými zprávami předávali vždy v úterý o půlnoci u osady Emanz (poblíž Oder). V důsledku vysokého ohrožení dostala paraskupina 24. března 1945 příkaz k přesunutí do Protektorátu a to severní části hranického okresu. Přemístění se neobešlo bez dramatických událostí. Již při přechodu (přes řeku Odru) došlo k delší přestřelce s německou hlídkou. Přes Láďovo zranění se podařilo všem členům skupiny uniknout. Usadili se v lese mezi Nejdkem a Střítežem n. L., jehož jižní svah poskytoval jim možnost pozorovat provoz na železnici i státní silnici k Novému Jičínu.

Lesem však vedla protektorátní hranice a německé pohraniční hlídky nebezpečně ohrožovaly činnost skupiny. Brzy opravdu došlo k napadení jejich dvoučlenné hlídky početnou německou jednotkou. Ríšovi se zdařil únik, ale Rosa zraněn, zajat a po nelidském výslechu ubit, když odmítl zradit své druhy a spolupracovníky.

Ostatní členové paraskupiny opustili ohrožené stanoviště, přešli na druhou stranu střítežského údolí a usadili na výšině v lese zvané Okrouhlík, asi 1 km západně od středu vesnice, odkud mohli velmi dobře sledovat přesuny vojska a válečného materiálu. V obci a v nedalekých Hranicích našli obětavé spolupracovníky a podporovatele. Styk s nimi však značně komplikovala přítomnost německé autokolony, dopravující válečný materiál. Naši lidé sice od nich získávali cenné informace o situaci na frontě i různé důležité zprávy vojenského charakteru, ale jejich předávání a poskytování pomocí paraskupině vyžadovalo obezřetnou opatrnost a důvtip. Nikomu ku příkladu nebyla nápadná čtrnáctiletá dívka, která sbírala na stráni léčivé byliny. Přitom bystře pozorovala okolí a domluvený popěvek avizoval skupině další přísun potravin. Jiné odvážné střítežance dokonce němečtí vojáci u nich ubytovaní pomáhali odnášet tašky s jídlem pro partyzány do usedlostí v domnění, že je to pro její sestru „v kůtě“, jak tvrdila. Majitelé lesa, v němž se parašutisté ukrývali, uschovávali pečlivě věci i potraviny do mrvy na voze, které ráno odvezli na pole sousedící s lesem. A za noci mnohé usedlosti i domky mívaly zadní vchod otevřen, aby se promoklí, promrzlí partyzáni mohli osušit a ohřát, protože duben toho roku byl mimořádně studený a deštivý.

Nebezpečí vzrůstalo, protože s postupující frontou přibývalo v obci německých

i jiných vojáků a ozbrojené hlídky v honbě za partyzány ve dne v noci pročešávaly okolní lesy. Přitom jim vydatně pomáhal přístroj na zaměřování tajných vysílaček. Stanoviště paraskupiny bylo vyslíděno. Dne 30. dubna již od rána postupovalo od Stříteže a Olšovice na 150 německých vojáků, za neustálé střelby k parašutistickému stanovišti. Skupině se podařilo i s vysílačkou uniknout, ale Láďa, vlast. jménem Vasil Noza zůstal těžce zraněn a zajat. Podle jiné verze setrval snad úmyslně na místě, aby umožnil záchranu ostatním. Po předběžném vyšetřování na četnické stanici ve Stříteži n. L. odvezen do vojenské akademie v Hranicích, a tam při nelidském výslechu ubit. Podle věrohodného sdělení hranického občana, podporovatele a spolupracovníka paraskupiny „Petrov“, který jej náhodou uviděl při převozu na hranický hřbitov, měl Láďa obličej po přestálém mučení znetvořen — až k nepoznání. Láďa — Vasil Noza, byl učitelem a příslušníkem I. čs. armádního sboru. Pocházel z východního Slovenska, stejně jako jeho druh Rosa, o němž se zatím nepodařilo zjistit nic bližšího. Po osvobození přišel otec Vasilu Nozy hledat v našem kraji jeho hrob. Válka jej připravila o všechny čtyři syny. — Položili životy v boji za osvobození.

Zbývajícím členům paraskupiny poskytli obětavě úkryt majitelé usedlosti č. 67 — v bývalém mlýně. Slo o odvážný čin, poněvadž ve stavení byli ubytováni němečtí vojáci. Přístroj na zaměřování tajných vysílaček opět prozradil Němcům nové stanoviště parašutistů. Úkryt byl však tak dovedně maskován, že jej nenašli. Němcům se nepodařilo ani surovým bitím donutit majitele usedlosti k jeho prozrazení. Zde se 8. května dočkali příchodu Rudé armády.

Tím končí pohnutá historie jedné z četných parašutistických skupin — historie odvahy a statečnosti, ale i těžkého strádání a především nezdolné vůle přispět k porážce fašismu a brzkému ukončení války.

Význam pomoci poskytované občany partyzánskému hnutí výstižně vyjádřil člen paraskupiny Říša: „Je třeba konstatovati, že nebýt těchto lidí, kteří nás zásobovali, šatili a hlavně ukryli, všichni bychom zahynuli. S rodinami riskovali své životy a dávali všanc celé rodiny, které mohly být v poslední fázi války popraveny...“

V těchto květnových dnech, kdy si připomínáme 39. výročí osvobození našeho kraje Rudou armádou, vzpomínáme také hrdinství mladých parašutistů a jejich obětavých pomocníků.

Mikulíkoví

Prameny:

Ústní a písemná sdělení spolupracovníků paraskupiny „Petrov“.

Kapitolky z topografie města Hranic

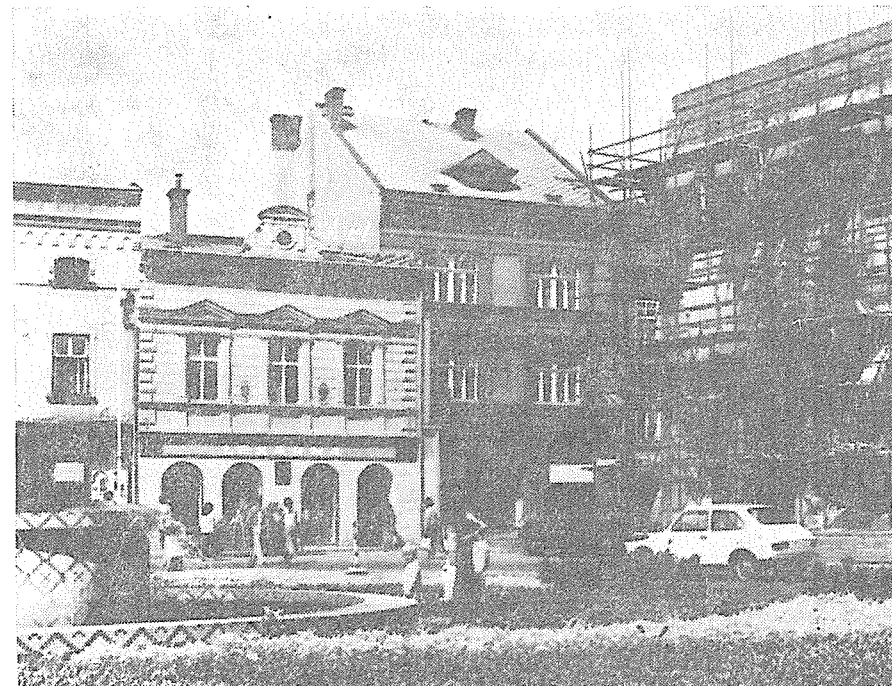
PhDr. Bohumír Indra

DŮM LÉKÁRNY NA NÁMĚSTÍ, DŘÍVE KNÍŽECÍ VINÁRNA

Jednopatrový dům lékárny čp. 5 na rohu Gottwaldova náměstí a Janáčkovy ulice (do r. 1950 lékárna U zlatého lva), s barokním štítem nad domovní římsou, uchoval si podnes podobu, kterou dostal koncem 19. století při adaptaci budovy pro umístění lékárny. Až do té doby byl přes 250 let vrchnostenským domem, který patřil majitelům hranického panství a sloužil jako privilegovaná knížecí vinárna, jediná ve městě.

Nejstarším držitelem tohoto kdysi právozárečného měšťanského domu, v němž bylo podle stanoveného pořadí právozárečných domů šenkováno městské pivo a víno, byl v polovině 16. století měšťan Martin Jiříků. Po něm převzal dům měšťan Jan Kyjovský, který měl za ženu dceru Jiříkovu. Druhá dcera byla provdána za Jana Skřítku, městského konšela a rychtáře, třetí se vdala do Lipníka. Kyjovský prodal r. 1584 na žádost hranické vrchnosti dům s rolí, lukami a zahradou, patřícími k domu, za 1100 zl. úředníku (správcí) hranického panství vladykovi Stanislavu Czynovi z Runšperka. Ten však r. 1588 po sňatku s Annou Partutickou, bohatou vdovou po dlouholetém hranickém purkmistrovi Janu Horáčkovi (+ 1585), se přestěhoval do jejího domu a svůj dům prodal se vším příslušenstvím za 1390 zl. Pavlu Banovskému, služebníku Jana Skrbenského z Hřístě, pána na Fulneku. Ani Banovský dům dlouho nedržel a r. 1592 jej prodal podle přání svého pána šlechtic paní Aleně Petřvaldské z Petřvaldu i se zahradou, ležící v Drahotuchu při Bečvě za 1400 zlatých. Bylo to v době, kdy chudší úřednická šlechta, jejich vdovy apod. s oblibou se usazovali v městech, kde byl život pestřejší a zajímavější než na malých starých venkovských tvrzích, na jejichž přestavbu v renesanční šlechtické sídlo neměli peněz. Majitelé hranického panství, pocházející vesměs z nižších šlechtických rodů, zakupování drobné šlechty ve městě nejen dovozovali, ale i podporovali, aby zvýšili společenský lesk svého dvora.

Paní Alena Petřvaldská z Petřvaldu neplatila jako šlechtice žádné peněžní dávky k městu, ani na vojenské sbírky, rozpisované městem na jednotlivé měš-

Dům lékárny čp. 5 a vedlejší dům Sedmerovský čp. 4 (foto 1976).

řanské domy, za to však neužívala várečné a šenkovní právo měšťanského domu. Podle tehdejšího zvyku zaplatila při převzetí domu jen tzv. závdanek 350 zlatých, zbytek kupní sumy měla splácet ve stanovených ročních splátkách po 42 zl. měsí-
tu, které složené peníze vyplácelo opět dřívějším držitelům domu podle počtu let a sumy peněz, kterou sami na domě zaplatili, když dům drželi. Paní Alena Petřvaldská byla majitelkou tohoto domu a **bydlela v něm až do prvních let českého povstání a zemřela r. 1623.** Patřil jí také po celou dobu až do smrti před-
městský dvůr u Veličky za mlýnem Klichovským (naposled mlýn Ležákův, zboře-
ný r. 1980).

Nová hranická vrchnost, olomoucký biskup kardinál František z Dietrichštejna, jemuž daroval císař Ferdinand II. r. 1622 konfiskovaná panství Hranice a Lipník, potrestal r. 1627 město Hranice za odboj proti císaři, vydání města nepříteli a přísahu věrnosti dánskému králi r. 1626, zrušením městských privilegií. V roce 1629 vrátil sice městu novým privilegiem většinu starších práv a výsad města, také právo vaření a šenkování piva, **nevrátil mu však právo šenku vína** (městu Lipníku je vrátil) a vyhradil si tzv. **vinný regál, výhradní právo dovážet, šenko-
vat a prodávat víno v městě Hranicích.** Byl to výnosný zdroj vrchnostenských příjmů. **Pro šenk vrchnostenského vína ve městě zabral šlechtický dům zemřelé
paní Aleny Petřvaldské,** výhodně položený na náměstí, jejíž příbuzní byli vesměs kompromitováni za stavovského povstání a jejich jmění konfiskováno. Podle no-
vého privilegia města z 1629 nebylo nikomu dovoleno dovážet víno pod obručí do města, ani je tu šenkovat, výjimku tvořila židovská obec hranická, již dovo-
lila vrchnost zvláštním privilegiem každoročně dovoz dvou beček košerovaného vína pro jejich náboženské slavnosti. Dům Petřvaldský „ujatý k ruce Jeho Milosti knížecí“, jak byl pak zapsán do městských knih purkrechtních, byl **vyloučen jako majetek vrchnosti z dalších zápisů do městských knih,** podobně jako v nich nejsou zápisy o vrchnostenském zámku, pivovaru a vrchnostenských dvorech Horním a Čaputovským. Správa panství **ustanovovala při vinném domě šenkýře,** který dostával od ní plat podle toho, kolik vína, a které druhy vína vyšenkoval. **Víno se vozilo z knížecích Dietrichštejnských vinných sklepů v Mikulově a ra-
kouském Voitelsbrunnu** povinnými tzv. vinnými fůrami venkovských dvořáků ve velkých sudech (tzv. pod obručí) a ukládalo do zámeckých sklepů. Odtud je vy-
dávali k výčepu šenkýři do vinného domu. Za vyšenkování bečky vína dostával šenkýř 2 zlaté, později bylo mu placeno podle ceny a ročníku vína od vyšenko-
vaného vědra vína 12 až 18 krejcarů. **Šenkovalo se bílé víno 2 a 3leté,** od počát-
ku 18. století také víno červené. V osmdesátých letech 17. století se vyšenkovaly měsíčně 2 až 3 bečky (jedna bečka vína měla 1700 litrů) po 30 vědrech (vědro asi 56 a půl litru), vědro mělo 40 mázů (máz měl 1,41 litru), máz po 4 žejdlících (žejdlík 0,35 litru). Ročně se vyšenkovalo 60 až 70 beček vína. Šenkovní míry byly máz, půlmáz a žejdlík. Čistý výnos po zaplacení šenkýře činil r. 1718 za půlrok od sv. Jiří do sv. Michala 782 zl. Cena červeného vína 3 až 5letého byla podle ročníku 10 až 14 zl. za vědro.

V osmdesátých letech 17. stol. byl tzv. vinný dům knížecí na náměstí již v tak špatném stavu, že štitová stěna a přední část podloubí hrozila zřícením. Protože ankrování nebylo možné, bylo vtaženo a položeno 18 nových dubových trámů a nově pokryta střecha. Z vrchnostenských účtů se dovídáme, že zednický mistr — stavitel Spiller z Nového Jičína, který prováděl na zámku přestavbu pivovaru a opravoval zámeckou věž, **postavil r. 1683 novou štitovou zeď a provedl klenutí
přední domu (podloubí) a jiné nutné opravy.** Nový štít domu byl ozdoben 3 ka-
mennými postamenty, zdobenými 3 kamennými koulemi, zhotovenými kameníkem, **štitová zeď ozdobena zelenými listy vinné révy,** které zhotovil místní hrnčíř z obarvené hlíny, a dům označen malovanou tabulí. Aby byl dům chráněn od zatékání, byl opatřen dřevěnými rýnami z modřínu, dovezenými do zámku sel-
ským povozem až z Jesoníku. Byl to první dům ve městě, opatřený rýnami. Byl v prvním poschodí byl správou panství pronajímán zpravidla panským úřední-

kům, v letech 1682—1692 tu bydlel zchudlý baron ze Zvole s rodinou za roční nájemné 24 zl., později přemístěna do prvního poschodí vinárna z přízemí.

Nepříznivou ranou pro monopolní vinárnu ve městě a knížecí důchody bylo r. 1784 vydané **vládní nařízení o zrušení povinného odběru vrchnostenského piva,
pálenky, ryb apod.,** praktikované dosud vrchnostmi vůči svým poddaným. Na stížnost hranických měšťanů rozhodlo r. 1785 zemské gubernium v Brně, že **mo-
hou obchodovat s vínem pod obručí,** a r. 1786, když vrchnostenský úřad zabavil u měšťanů vědra dovezeného vína, rozhodlo, že **hraniční měšťané mohou doveze-
né víno spotřebovat pro vlastní potřebu.** Toto rozhodnutí prolomilo dosavadní vrchnostenský vinný regál ve městě, tj. výhradní právo šenkování vína v Hra-
nicích, a vedlo r. 1795 k dalšímu narušení, když hranický **měšťan Tambor** začal ve svém nově postaveném zahradním domě čp. 404 **na předměstí na Pasekách šen-
kovat vlastní víno, dovezené z vlastních jeho vinic v Blatnici** na jižní Moravě, proti čemuž vrchnostenský úřad marně pak bojoval. Situace se ještě zhoršila, když **Tambor zřídil za domem ve své zahradě r. 1817 střešníci a šenkoval početným návštěv-
níkům víno ve svém domě.**

Ačkoliv vinný regál vrchnosti, tj. výhradní právo výčepu vína ve městě podle privilegia z r. 1629 nebyl narušen, **výčep vína v knížecí vinárně stále klesal.** Když proto požádal r. 1804 hranický lékárník František Pirent knížete o prodej domu vinárny, situovaného výhodně na náměstí, pro umístění lékárny, kníže sice odmítl, potom však souhlasil s návrhem vrchnostenského úřadu, zazdít podloubí domu a pronajmout je lékárníkovi, a zvýšit tím knížecí důchody. Po souhlasu knížete **bylo r. 1806 podloubí domu urychleně ze všech stran zazděno přes pro-
testy města i židovské obce,** neboť dosavadní volný průchod podloubím (vedlo od zámku kol celého náměstí a do přilehlých ulic) byl narušen. Krajský úřad však stížnosti zamítl. Uvnitř zazděného podloubí knížecí vinárny byly provedeny **nezbytné úpravy pro umístění lékárny. Bylo to první zazděné domovní podloubí
ve městě.** Pirent se pak nastěhoval s rodinou do domu a převzal i vedení vinárny a kavárny v domě. Brzy však upadl do dluhů a musel r. 1811 vzdát nájem vinné-
ho šenku a kavárny, a r. 1820 byl nucen prodat i lékárnu. Koupil ji nový léká-
rník Ignác Vogel, který však dostal již r. 1822 **výpověď nájemní smlouvy a musel
lékárnu z domu vyklidit,** umístil ji pak na opačné straně náměstí v domě čp. 86. Uprázdňené místnosti bývalé lékárny zazděného podloubí sloužily pak novému pachtýři vinárny za skladiště železa a kupecký obchod. Dům byl pak stále pro-
najímán a sloužil jako vinárna a kavárna. Německá společnost měla tu své Ca-
sino, konali tu schůze, měli tu čítárnu, a domu se říkalo Vereinshaus. Nájemcem byl židovský podnikatel Seligman Bachrach, který měl v nájmu také knížecí pi-
vovar v zámku a panský Horní dvůr. Výnos z pronájmu domu a živnosti byl však nepatrný, proto r. 1889, když nový hranický lékárník Jan Kriegelstein požádal opět správu velkostatku o prodej tohoto domu pro umístění lékárny, schválila **majitelka velkostatku kněžna Gabriela z Hatzfeld-Wildenburgu** po delším jednání prodej a r. 1892 **prodala dům Kriegelsteinovi za 13 000 zl.** Ten provedl v domě nezbytné stavební úpravy pro umístění lékárny i bytu pro svou rodinu, **přestě-
hoval sem pak svou lékárnu z domu čp. 111 na Zámeckém náměstí** a vybavil ji novým nábytkem. Lékárnu, nazvanou „U zlatého lva“ podle domovního znamení, umístěného nad vchodem do lékárny, držel pak do své smrti r. 1911. Koncese lé-
kárny byla pak r. 1912 převedena na jeho syna Jana Kriegelsteina mladšího, kte-
rý byl jejím majitelem do r. 1945.

Po znárodnění lékárny byla v r. 1974—1975 provedena generální oprava domu, rozsáhlá vnitřní adaptace a modernizace provozu lékárny. Vnější vzhled budovy s domovním štítem, fasáda domu a čtyři vstupní portály lékárny v přízemí zůstaly však zachovány.

Frameny:

Purkrechtní knihy a matriky města, Velkostatek Hranice {Státní archiv Opava}.

Zemřelí občané našeho města v měsíci březnu 1984

Miroslav Kocáb, Hranice, Jaselská 1277, nar. 20. 12. 1926
Marie Kývalová, Hranice, U Kostelíčka 1397, nar. 8. 9. 1900
Rudolf Stecker, Hranice, Potštátská 650, nar. 30. 6. 1903
Vincent Chrenš, Hranice, Středolesí 60, nar. 20. 2. 1912
Kristina Berková, Hranice, Čsl. armády 209, nar. 1. 10. 1908
Anna Losertová, Drahotuše, Hranická 71, nar. 27. 5. 1897
Marie Minaříková, Hranice, Zborovská 1311, nar. 4. 3. 1916
Kateřina Dömschová, Hranice, Potštátská 1181, nar. 20. 6. 1909
Zdeněk Verner, Hranice, Kpt. Jaroše 377, nar. 18. 3. 1915
Marie Dostálová, Hranice, Olšovec 76, nar. 22. 9. 1905
Marie Tomečková, Hranice, tř. 1. máje 1617, nar. 19. 11. 1923
Stanislav Vatrás, Hranice, Struhlovsko 1490, nar. 9. 11. 1898
RSDr. Josef Vývoda, Hranice, Pod Bílým kamenem 1714, nar. 4. 8. 1924
Štefan Červeňák, Hranice, Svatoplukova 82, nar. 19. 7. 1944
Jiří Králík, Hranice, Struhlovsko 1500, nar. 20. 6. 1944
Olga Vaculíková, Hranice, Trávnícká 517, nar. 30. 5. 1899
Anna Čechová, Hranice, Hřbitovní 1192, nar. 1. 1. 1899

Čest a věčná památka všem zemřelým spoluobčanům

Lesy Oderské vrchoviny a Moravské brány

Jen několik kilometrů severně od Lipníka nad Bečvou se rozkládají lesy Oderské vrchoviny, jejíž příkré svahy spadají na jižním okraji do Moravské brány a na západě do povodí Moravské Bystřice. Střední část vrchoviny je tvořena náhorní rovinou o průměrné výšce 600 m n. m., mírně zvlněnou v pramenné části a povodí řeky Odry. Geograficky tato oblast patří k předhůří Nizkého Jeseníku. Východní, jižní a západní část oblasti patří hydrologicky k povodí Moravy, severní část oblasti k povodí Odry. Vzhledem ke značnému rozsahu nadmořských výšek od 300–600 metrů jsou klimatické poměry Oderské vrchoviny velmi rozdílné a celkově ovlivňují jak skladbu dřevin, tak i způsoby hospodaření v této oblasti. Zatímco do jižní a západní části Oderské vrchoviny proniká vliv teplejšího a suššího klimatu ovlivněného Středozezemním mořem, východní a severní část vrchoviny je ovlivněna chladnějším podnebím, pronikajícím ze severního Pobaltí.

Makroklima oblasti je charakterizováno průměrnou roční teplotou 7°C s nejteplejším měsícem červencem (18,4°C) a průměrnými ročními srážkami 676 mm. Klimaticky jsou lesy zařazeny do výškového vegetačního stupně buko-dubového, ve vyšších partiích do dubo-bukového a jedlo-bukového.

Již z této stručné charakteristiky je zřejmé, s jakými dřevinami se může návštěvník Oderských vrchů i Moravské brány setkat. Příkré svahy nad Podhořím, Bohuslávkami a svahy v povodí Hanácké Bystřice jsou zalesněny hlavně **listnáči**, z nichž zaujímají největší podíl duby, buky a lípy, ale na živných stanovištích se setkáváme s javorem horským i mléčným, poblíž potoků s olší lepkavou a jasanem ztepilým a na suťových stanovištích se vyskytuje jilm habrolistý. Sporadicky se objevuje i planá třeseň ptačí, bříza a osika, ale tyto druhy dřevin jsou během těžebních zásahů v lesních porostech redukovány.

Z jehličnatých dřevin je i v sušší části Oderské vrchoviny pěstován **smrk ztepilý**, který byl postupně vysazován z důvodů potřeby a produkce dřeva. Na hu-

mózních úvalech roste světlomilný **modřín opadavý**, který tvoří menší porostní skupiny. Ještě před padesáti lety pokrývala **jedle bělokorá** velké plochy strání nad Podhořím, v Pekle, nad Bohuslávkami, Loučkou i Olšovcem — dnes ji najdeme jen v žalostném stavu postupného odumírání podobně jako v celé střední Evropě. V celé oblasti se nedaří její zmlazování ani její výsadby, takže v budoucnu bude jedle v Moravské bráně i v celé oblasti Oderské vrchoviny dřevinou neznámou. **Borovice lesní** se v oblasti vyskytuje jen sporadicky a není počítáno s jejím větším zastoupením.

Náhorní rovina Oderských vrchů, která se rozkládá od Slavkova, Kozlova, Varhoště, Potštátu až k Městu Libavá, je **doménou jehličnatých dřevin, hlavně smrku**. Pro dobré stanovištní i srážkové poměry dosahují zde lesy vysokého průměrného myšního přírůstku až 8 m³ na 1 ha a také vysokých hektarových zásob dřeva až 1000 m³. V pahorkatině např. nad Velkým Újezdem, kde byly v minulosti rovněž přeměněny původní lesy na smrkové monokultury, dávají však výnosy podstatně nižší, asi 4–5 m³ průměrného myšního přírůstku při průměrné zásobě asi 450 m³ na 1 ha.

Do pozemkové reformy, uskutečněné po první světové válce, patřily lesy na severním svahu, spadajícím k řece Bečvě, hraběnce Althannové. V roce 1921 připadla část lesů tehdejší Vyšší lesnické škole v Hranicích, část převzaly velkostatkyně. **Převážná část lesů je v současné době ve správě Vojenských lesů a statků**, podnikového ředitelství se sídlem v Lipníku. Lesní majetek na tomto území vznikl již v r. 1947 sloučením lesů bývalých velkostatků, povětšinou konfiskovaných a z částí lesů bývalých církevních statků, také z městských, singulárních a drobných soukromých lesů. Je tvořen velkými komplexy, které produkují značné množství dříví a mají velký klimatický a vodohospodářský význam.

Hospodářský význam lesů Oderské vrchoviny a Moravské brány je velký. Lesy produkují nenahraditelnou surovinu pro veškerý dřevozpracující průmysl a řadí tak podnik Vojenské lesy a statky v Lipníku mezi významné podniky lesnické prvovýroby v rámci Severomoravského kraje. Zásobují celou řadu pilářských závodů, produkují významné množství vlákninového dříví pro výrobu celulózy a papíru. Vojenské lesy a statky je dodávají závodům v ČSSR, ale i do Rakouska, Jugoslávie, Maďarska i do jiných států. Pro Ostravsko-karvinský revír se dodává velmi mnoho důlního dříví a tyčoviny. Cenné sortimenty jsou dodávány ve značném množství dýhanám, překližkárnám, sirkárnám, i závodům na hudební nástroje. Přebytky paliva jsou dodávány podnikům Druchemy, které je dále zpracovávají na dřevěné uhlí. Vzhledem k velmi pestrým skladbám dřevin i sortimentů dřeva je možno vyhovět dalším požadavkům drobných dřevařských výroben jako jsou závody na výrobu špejlí, sportovních potřeb, kartáčovním apod.

Péče o zvěř žijící v oblasti Oderské vrchoviny a Moravské brány připadá podniku Vojenské lesy a statky i mysliveckým sdružením. V lesích Oderské vrchoviny se vyskytuje značné množství velmi **hodnotné zvěře jelení**, které se uloví ročně 150–180 kusů. **Zvěř mufloní** byla vysazena v roce 1953 a 1954 v celkovém počtu 13 kusů, a to na polesí Bohuslávky. Roční odstřel činí asi 30 kusů. **Zvěř černá** nebyla vysazena, objevila se v roce 1952 ve vysídleném prostoru obce Ranošova a Olejovice. Velmi rychle se rozšířila i do ostatních lesních prostor zejména tam, kde se stýkají zemědělsky obdělávané pozemky s lesními porosty. Dnes jsou stavy této zvěře značně vysoké a jediný způsob, jak snížit jejich počty, je odstřel, který činí ročně okolo 100–150 kusů. Stav **srnčí zvěře**, která byla až do roku 1950 převládající užitkovou zvěří, se po zavedení chovu zvěře jelení a mufloní snížil. Pro další etapu mysliveckého hospodaření byl vypracován plán rozvoje myslivosti se záměrem zvyšovat početní stavy srnčí zvěře, která v minulosti zachovávala v lese rovnováhu, dokonale využívala úživnosti honitby a nepůsobila téměř žádné škody. I z hlediska produkce zvěřiny i chovné hodnoty je rozvíjení jejího chovu zcela opodstatněno.

Zasluluje zmínku, že už od roku 1965 je veden v evidenci **výskyt výra**, který

hnízdí nad Bohuslávkami. Ze srstnaté škodné zvěře se ukázal několikrát **rys**; jeho výskyt je však v lesích Oderské vrchoviny náhodný, a to jen v zimních měsících, kdy jeho svatební stezka vede z Beskyd do Jeseníků přes lesy nad Podhořím, Loučkou, Bohuslávkami, dále okolo pramene Odry a dál k severu. Již podvakerát byl pozorován jeho útok na srnčí zvěř v časných ranních hodinách. Ukázal se však náhodnému návštěvníkovi lesa i v pravé poledne.

Památným místem v lesích Oderské vrchoviny je „Zákřovský Žalov“, vybudovaný pod osadou Kyjanice na památku 19 umučených občanů z blízké vesnice Zákřov. Na místě památníku byly oběti upáleny v posledních dnech německé okupace — 20. dubna 1945. **Z přírodních zajímavostí** je to pramen Odry, hojně navštěvovaný, vyvěrající nad osadou Kozlov.

Lesy Oderských vrchů a Moravské brány vedle produkce dřeva a myslivosti vytvářejí svojí přírodní krásou základní krajinnotvorný prvek, mají důležité vodohospodářské poslání a obohacují své okolí vyprodukovaným kyslíkem i vodními parami. Zaslouží si ochrany nás všech.

ing. Vojtěch Richtár, CSC.,
ing. František Študent

Jen tak dál!

ZO — ČSČK Hranice-jih uspořádala dne 20. března 1984 členskou schůzi v kulturní místnosti ÚNZ Hranice, spojenou s oslavou svátku všech žen. Bohatý program — zdrav. přednáška MUDr. Maška, básně a zpěvy dětí mateřské školy Karnola, recitace žákyně zdravotnické školy, promítnuté filmy vážné i veselé naplně, to vše bychom mohli pokládat za téměř samozřejmou akci.

Co však na schůzi bylo již méně obvyklé, bylo slavnostní předání nových legitimací, a to 18 členkám ČSČK. A protože úkoly a náplň práce ČSČK jsou dosti náročné ve své úzké spolupráci s naším zdravotnictvím a významem pro naši socialistickou společnost, máme radost, že nové legitimace převzaly většínou ženy ve věku od 19—35 let, což znamená výrazné zlepšení průměrné věkové hranice členek naší základní organizace. Je to jistě pěkný začátek plnění závazku členek výboru základní ČSČK Hranice-jih, který si daly do plánu pro rok 1984.

A že z tohoto výsledku a z průběhu celé schůze měli všichni přítomní radost, vyjádřili společným zpěvem lidových a národních písní, a slibem „Jen tak dál“!

Za ČČK Hranice N. Horáková

Sportovci TJ Sigma Hranice projednali úkoly pro příští období

Dne 13. března 1984 se sešli delegáti TJ Sigma Hranice na své výroční schůzi, aby zhodnotili kлады, ale i nedostatky své práce za minulý rok, a také aby si vytyčili úkoly pro příští období.

Konferenci zahájil místopředseda TJ s. Jaroslav Sedláček, který přivítal člena MěstV KSČ a předsedu, MěstNV V. Honse, člena ČÚV ČSTV s. R. Neuvirta, předsedu OV ČSTV v Přerově s. Jaroslava Barana, předsedu CZV KSČ, k. p., Sigma Hranice s. Ludvíka Tvrdoně, delegaci vedení k. p. Sigma Hranice a ostatní hosty.

Více jak 180 delegátů vyslechlo referát výboru TJ o docílených výsledcích i perspektivách naší TJ po VI. sjezdu ČSTV, který přednesl předseda TJ s. Oldřich Lukeš.

Vzhledem k tomu, že každý delegát obdržel obsáhlý podkladový materiál včetně ročenky za r. 1983, bylo ve zprávě výboru TJ krátké zhodnocení dosavadní činnosti jednotlivých 14 oddílů a odborů a podstatná část hodnotící zprávy pak se týkala úkolů obsažených v dokumentu hlavní úkoly TJ Sigma Hranice pro rok 1984.

Prvořadým úkolem bude neustále získávat děti i dospělé do řad TJ, kteří dosud nejsou napojeni do tělovýchovné činnosti. V souvislosti s rozpracovanou rezolucí VI. sjezdu ČSTV na podmínky naší TJ budeme rozvíjet masový rekreační sport v soutěži SHMP uspořádáním masových soutěží a turnajů mládeže v odbořech a oddílech. V roce 1984 při uzavírání plánu Společného programu rozvoje tělovýchovy s MěstNV v Hranicích vycházíme ze zkušeností r. 1983 tak, aby se zvýšila účinnost všech akcí masového rekreačního sportu.

Dále bude nutno zabezpečit vysokou aktivitu odborů a oddílů TJ při nácviu hromadných vystoupení, na sportovních soutěžích v rámci ČSS 1985, dobrovolnou účast cvičenců, sportovců a turistů, a tím naplnit základní ideový záměr ČSS 1985. V našem oddíle atletiky přispět značnou měrou k výborným výsledkům uplynulých dvou let v plnění odznaku zdatnosti. Na základě těchto zkušeností i nadále budeme plnit odznak zdatnosti dospělých a masovost v plnění bude jedno z kritérií při hodnocení oddílů.

I nadále budeme rozvíjet společenskou funkci výkonnostního sportu. Do mistrovských soutěží přihlašovat mužstva a jednotlivce, kteří důstojně reprezentují naši TJ i město Hranice a při počtu družstev vycházet z ekonomických možností podle směrnic ÚV ČSTV. Při zkvalitňování úrovně a účinnosti tělovýchovného procesu budeme prohlubovat všestrannou a soustavnou péči o výběr, výchovu a další vzdělání cvičitelů, trenérů a rozhodčích podle jednotné kvalifikace tělovýchovných kádřů. Při naplňování politickovýchovné práce i nadále budeme věnovat trvalou pozornost dalšímu rozvoji a zkvalitňování socialistického soutěžení, závazkového hnutí a dalších forem rozvoje pracovní iniciativy členů, odborů a oddílů TJ. Rovněž musíme dále pokračovat v soutěži „Vzorný“ a dosáhnout její výraznější orientace na plnění úkolů rozvoje tělovýchovné a sportovní činnosti, především u mládeže. A v neposlední řadě v tělovýchovném působení výrazně zvýšit podíl ekonomické propagandy, systematicky vysvětlovat cíle hospodářské politiky KSČ, zdůrazňovat nezbytnost požadavku efektivnosti, kvality a náročnosti na všech úsecích činnosti. K tomu využívat ve větším rozsahu systému politickovýchovného vzdělávání členů.

14 oddílů a odborů TJ je závislých na finančních možnostech. Proto podle vzoru již některých oddílů bude v r. 1984 přistoupeno k oddílovým příspěvkům. V r. 1984 dále budeme zvyšovat úroveň a kvalitu kontrolní a revizní činnosti, zaměřit ji ve větší míře na hodnocení činnosti, na efektivní a hospodárné vynakládání finančních prostředků, důsledné plnění programu hospodárnosti, upevňování kázně a celkové disciplíny.

V závěru zprávy předseda TJ poděkoval všem cvičitelkám, cvičitelům, trenérům a všem ostatním funkcionářům TJ za jejich obětavou práci, kterou pomáhají jak k výchově, tak i sportovní zdatnosti všech členů TJ. Rovněž poděkoval MěstV KSČ, MěstNV i nadřízeným tělovýchovným orgánům za pomoc při řešení všech otázek tělovýchovné jednoty.

V neposlední řadě pak poděkoval CZV KSČ, ZV ROH i vedení k. p. Sigma Hranice za ekonomicko-materiální pomoc věnovanou potřebám a k dobrému chodu TJ Sigma Hranice.

Na referát úzce navazovala zpráva revizní komise, kde bylo zdůrazněno, že je nutno ještě více zvýšit pozornost veškerým úsporám a potvrdila správnost vynaložených nákladů.

Výroční konference se stala tak místem, kde ÚV ČSTV ocenil dlouholetou práci v tělovýchově s. Bohuslava Honse a propůjčil mu nejvyšší tělovýchovné vyznamenaní — Medaili dr. Miroslava Tyrše.

Odměny nejlepším sportovcům TJ s podrobnou charakteristikou sportovních výkonů za r. 1983 se staly oslavou píle a snažení celé řady sportovců. V diskusi pak vystoupili delegáti se svým hodnocením dosavadní práce i s tím, jak dále budou rozvíjet tělovýchovu a sport ve svých oddílech a odborech.

Po projednání Plánu hlavních úkolů, socialistického závazku na rok 1984, plán hlavních ukazatelů a přijatým usnesením byla tato velmi zdařilá konference ukončena.

Shrneme-li všechny poznatky z přednesených referátů a diskuse, přicházíme k zjištění, že r. 1984 je pro členy TJ Sigma Hranice rokem dalšího zvýšeného úsilí pro ještě lepší politickovýchovnou práci i sportovní výsledky, rokem přípravy oslav 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, jejímž vyvrcholením bude celostátní spartakiáda.

-OŠ-

ZÁPIS DO KURSŮ na školní rok 1984—85

KURSY SPOLEČENSKÉHO TANCE A CHOVÁNÍ

Vyučovací dny čtvrtek a pátek, zahájení v září 1984.

Zápis od 28. 5.—1. 6. v kanceláři JKP

KURSY ŠITÍ

Vyučovací dny pondělí a středa, zahájení vyučování v září 1984.

Zápis od 4. 6.—8. 6. v kanceláři JKP.

JAZYKOVÉ KURSY

Němčina — vyučovací dny úterý
Angličtina — vyučovací dny čtvrtek
Zahájení v říjnu 1984
Zápis od 4. 6.—29. 6. v kanceláři JKP

HUDEBNÍ KURSY

Hra na klavír — vyučování podle rozvrhu, zahájení vyučování v září 1984.
Zápis od 4. 6.—29. 6. v kanceláři JKP

PROGRAMY JKP

Čtvrtek 3. 5. sál JKP 17.00 a 20.00 hod.	Koncertní vystoupení LENKY FILIPOVÉ se skupinou
---	---

Sobota 5. 5. sál JKP 18.00 hod.	TANEČNÍ VEČER Hraje taneční orchestr JKP Beta vedený s. Bagárem.
---------------------------------------	---

Neděle 13. 5. sál LŠU 19.30 hod.	Slavnostní koncert KPH v rámci květnových oslav LINHA — SINGERS s programem k Roku české hudby. Na programu díla P. Ebe- na, B. Martinů, O. Máchy, J. Gemrota, V. Nováka, Z. Lukáše.
--	---

Čtvrtek 17. 5. sál JKP 19.30 hod.	POSEZENÍ S WABI DAŇKEM Koncertní vystoupení populárního písničkáře.
---	--

Čtvrtek 24. 5. sál JKP 18.00 hod.	„ESPERANTO V BOJI ZA MÍR“ Beseda se členy kroužku Esperanta.
---	---

Neděle 27. 5. sál JKP 19.30 hod.	J. P. BŘOUŠEK v samostatném programu.
--	--

Na červen	14. června — skupina ELÁN.
připravujeme:	16. června — skupina TURBO

Předprodej vstupenek v kanceláři JKP, telefon 2074. Změna programu vyhrazena.

LINHA SINGERS

Soubor **Linha Singers** tvoří skupinu zpěváků a instrumentalistů, jejichž hudební řeč nerespektuje vžitě a uznávané hranice jednotlivých hudebních žánrů. Osobitý způsob přednesu je dán především vokální technikou, která zpěvákům umožňuje zazpívat i náročné party hudebních nástrojů, aniž by je jakýmkoli způsobem napodobovali nebo karikovali. Snahou všech je dosáhnout nástrojově čisté intonace, rytmu a vzájemné souhry, ale uplatnit přitom v plné míře přirozené vlastnosti lidského hlasu — jeho barvu, pohyblivost i nenapodobitelný výraz. Aktivita této cesty není samoúčelná, je to jen jedna z možností, jak přiblížit posluchačům krásu hudebního myšlení velkých mistrů, krásu často dávno zapomenutou nebo neprávem opomíjenou. Soubor **Linha Singers** se o to snaží svými koncerty, rozhlasovými nahrávkami, televizními pořady i řadou desek domácí či zahraniční produkce. Kmenový repertoár dnes tvoří hlavně vokální transkripce instrumentální hudby 17. a 19. století, ale také řada skladeb komponovaných soudobými autory.

Dvacetileté úsilí souboru **Linha Singers** o uměleckou a společenskou oprávněnost jeho specifického hudebního žánru našlo svoji odezvu nejen u posluchačů, ale podnítilo i řadu hudebních autorů k nové tvorbě. V rámci cyklů koncertů připravených k 20. výročí souboru uvede LINHA SINGERS v neděli **13. května v koncertním sále LŠU** v 19.30 hodin „Večer původní české tvorby“. Pořad je věnovaný Roku české hudby a zazní v něm převážně skladby napsané přímo pro obsazení souboru LINHA SINGERS.

Životní jubilea občanů našeho města v měsíci květnu

75 let:

Jan Šplíchal, Hranice, Struhlovsko 1536
 Žofie Dorňáková, Hranice, tř. 1. máje 1661
 Vladislav Šubert, Hranice, Struhlovsko 1721
 Ludmila Procházková, Hranice, Fučíkova 623
 Vincencie Jansová, Hranice, Struhlovsko 1721
 Kristina Vnuková, Hranice, Pod Hůrkou 1065
 Antonín Kajnar, Hranice, Jungmannova 1551
 Ludmila Prokešová, Hranice, Revoluční 6
 Anděla Hrabalová, Drahotuše, Rybáře 5
 Františka Švarcová, Hranice-Slavič 89

80 let:

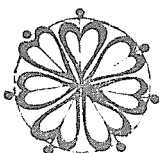
Marie Čechová, Hranice, Hřbitovní 22
 Anna Baďurová, Hranice, Husitská 798/3
 Žofie Menšíková, Hranice, Struhlovsko 1536
 Marie Ostravská, Hranice, Struhlovsko 1721
 Amálie Geschwindrová, Hranice, tř. 1. máje 1281
 Marie Čamachová, Hranice, kpt. Jaroše 1364
 Jan Hošák, Hranice, Sov. armády 446/3
 Anna Krauzová, Drahotuše, nám. Osvobození 116
 Ladislav Melkus, Drahotuše, Nádražní 127

85 let:

Aloisie Skřičilová, Hranice-Velká 9

90 a více let:

Marie Kuchyňková, Hranice-Teplice n/Beč. 97 — 90 let
 Marie Šturzová, Hranice, El. Krásnohorské 1152 — 94 let

Sbor pro občanské záležitosti při radě MěstNV v Hranicích přeje všem jubilan-
 tům dobré zdraví a hodně životní pohody do příštích let.

PROGRAMY KIN

Kino Svět

1.—3. 5.	POSLEDNÍ MEJDAN
Český film. Mládeži nepřístupný.
4.—7. 5.	AGÁTHA
Film USA. Tajemné zmizení slavné Agáthy Christie. Mládeži přístupno, nevhodné do 12 let.
8.—10. 5.	ROMANCE PRO KŘÍDLOVKU
Starší český film. Příběh o lásce a smrti.
Od pátku 11. 5. hrajeme v kině Svět jen v 18.00 hodin.	
11.—14. 5.	POKLAD INKŮ
Bulharský film. Dobrodružný příběh z peruánských hor. Film je mládeži přístupný.
15.—17. 5.	MALÉRY PANA ÚČETNÍHO
Italská komedie o muži, který měl doma ošklivou ženu a v práci přísného šéfa. Film je mládeži nepřístupný.
18.—21. 5.	VÁLKA POLICAJTŮ
Francouzský film. Nebezpečný souboj dvou skupin kriminalistů při pátrání po nebezpečném zločinci.
22.—24. 5.	PÁSLA KONĚ NA BETONĚ
Slovenský film. Příběh o ženách, kterým chybí vstupenka do nebe. Film je mládeži nepřístupný.
25.—28. 5.	HRANIČNÍ ČÁRA
Film USA. Drama lidí, kteří se stali výhodným obchodním artiklem. Film je mládeži nepřístupný.
29.—30. 5.	SILNICE NEAPOL—ŘÍM NEPRŮJEZDNÁ
Italský film. Dlouhé hodiny, které daly průchod lidským vášním. Mládeži do 18 let nepřístupno.
31. 5.
v 18.00 a ve 20.00
jen pro členy
KPSF	ŽENA V BÍLÉM
Sovětský film. Tajemný příběh dvou sester, sira Percivala a velkého věna.

Do 11. května hrajeme v 17.00 a v 19.30 hodin. Od 11. května jen v 18.00 hodin.

Letní kino

11.—14. 5.	HOŘKÝ PODZIM S VŮNÍ MANGA Český film. Tragický příběh ze života filmové režisérky. Film je mládeži přístupný.
15.—17. 5.	PALÁC VRAKŮ Novozélandský film. Drama muže, který se odhodlal k únosu vlastní dcery. Film je mládeži nepřístupný.
18.—21. 5.	NA ZÁPADNÍ FRONTĚ KLID Anglický film podle stejnojmenného románu E. M. Remarque. Film je mládeži nepřístupný.
22.—24. 5.	MELVIN A HOWARD Film USA. Příběh neobvyklého dědictví. Mládeži nepřístupno.
25.—28. 5.	HOOPER Film USA. Burt Reynolds v hlavní roli slavného filmového kaskadéra. Film je mládeži nepřístupný.
29.—31. 5.	PŘÍZRAK LÁSKY Romy Schneiderová a Marcelo Mastroiani v hlavních rolích italského filmu. Mládeži nepřístupno.

Začátky představení jsou po setmění tj. asi ve 20.30 hodin. Za nepříznivého počasí hrajeme program Letního kina v kině Svět ve 20.30 hodin. Školní mládež nemá na představení Letního kina přístup ani v doprovodu rodičů.

Představení pro děti — každou sobotu

5. 5. 15.00 hod.	JELEN SE ZLATÝMI PÁROHY Sovětské pásmo. Napínavé příběhy ze světa pohádek.
12. 5. 16.00 hod.	UČITEL ZPĚVU Sovětský film. O tom, když se ztratí pes.
19. 5. 16.00 hod.	SKŘÍTEK PANA EDERA Film NSR. Malý šibal v dílně truhlářského mistra.
26. 5. 16.00 hod.	RUSLAN A LUDMILA Barevná sovětská pohádka.

Představení pro mládež — každou neděli

6. 5. 14.30 hod.	HOUSATA Český film. O holkách, které jsou všechny stejné a každá jiná.
13. 5. 15.30 hod.	POKLAD INKŮ Bulharský film. Dobrodružný příběh z peruánských hor.
20. 5. 15.30 hod.	SPRAVEDLIVÍ Z KUMEROVA Film NDR. Úsměvný příběh ze života malé vesnice.
27. 5. 15.30 hod.	DVA MUŽI HLÁSÍ PŘÍCHOD Český film. O nevšedním rozhodnutí vojína Valenty.

Představení pro školní družiny — úterý, středa ve 13.30 hodin

2. 5.	NA ŽIŽKOVĚ VÁLEČNÉM VOZE Český film. Příběh chlapců z husitských bojů.
8. 5.	ŠARIVARI Sovětský film. Přehlídka vrcholného cirkusového umění.
15. a 16. 5.	V ZAČAROVANÉM LESE Rumunský dobrodružný film.
22. a 23. 5.	NEOBYČEJNÁ TŘÍDA Starosti a radosti děvčat před maturitou. Český film.
29. a 30. 5.	O MARYŠCE A VLČÍM HRÁDKU České barevné pásmo.

Změna programu vyhrazena.

Zpravodaj města Hranic a lázní Teplic n. B. vydává jednotný klub pracujících
v Hranicích — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p. Olomouc, závod 11

Cena 2.— Kčs